

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанов Верховної Ради України від 4 серпня 2006 року № 80–V, № 81–V, № 82–V, № 83–V, № 84–V, від 3 листопада 2011 року № 3991–VI щодо призначення суддів Конституційного Суду України; від 22 березня 2007 року № 828–V, № 829–V щодо призначення членів Вищої ради юстиції; від 12 квітня 2012 року № 4632–VI щодо призначення Голови Рахункової палати; від 24 квітня 2012 року № 4660–VI щодо призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

м. К и ї в

Справа № 2-2/2013

10 липня 2013 року

№ 32-у/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Винокурова Сергія Маркіяновича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанов Верховної Ради України від 4 серпня 2006 року № 80–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 368) (далі – Постанова № 80),

№ 81–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 369) (далі – Постанова № 81), № 82–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 370) (далі – Постанова № 82), № 83–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 371) (далі – Постанова № 83), № 84–V (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 41, ст. 372) (далі – Постанова № 84), від 3 листопада 2011 року № 3991–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 27, ст. 295) (далі – Постанова № 3991) щодо призначення суддів Конституційного Суду України; від 22 березня 2007 року № 828–V (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 18–19, ст. 276) (далі – Постанова № 828), № 829–V (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 18–19, ст. 277) (далі – Постанова № 829) щодо призначення членів Вищої ради юстиції; від 12 квітня 2012 року № 4632–VI щодо призначення Голови Рахункової палати (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 3, ст. 26) (далі – Постанова № 4632); від 24 квітня 2012 року № 4660–VI щодо призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 3, ст. 44) (далі – Постанова № 4660).

Заслухавши суддю-доповідача Сергейчука О.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 50 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 84 Конституції України (є неконституційними), Постанову № 80, Постанову № 81, Постанову № 82, Постанову № 83, Постанову № 84, Постанову № 3991, Постанову № 828, Постанову № 829, Постанову № 4632, Постанову № 4660.

Автори клопотання зазначають, що вказані акти були прийняті з порушенням встановленої Конституцією України процедури ухвалення Верховною Радою України правових актів. На підтвердження своєї позиції

суб'єкт права на конституційне подання посилається на Рішення Конституційного Суду України від 11 липня 2012 року № 15-рп/2012 у справі про обрання Голови Верховної Ради України (далі – Рішення).

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 грудня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до частини першої статті 152 Конституції України закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремії частині, якщо вони не відповідають Основному Закону України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Згідно з пунктом 4 частини другої статті 39, частиною першою статті 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне подання має містити правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень.

Правове обґрунтування твердження авторів клопотання щодо неконституційності Постанови № 80, Постанови № 81, Постанови № 82, Постанови № 83, Постанови № 84, Постанови № 3991, Постанови № 828, Постанови № 829, Постанови № 4632, Постанови № 4660 базується на Рішенні, в якому питання щодо процедури обрання на посаду Голови Верховної Ради України розглянуто в контексті тверджень суб'єкта права на конституційне подання про обмеження повноважень парламенту самостійно приймати рішення з процедурних питань з огляду на те, що положення частини п'ятої статті 75, частини четвертої статті 77 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України „Про Регламент Верховної Ради України“ від 10 лютого 2010 року № 1861–VI (далі – Регламент), передбачали прийняття рішення щодо кандидатур на посаду Голови

Конституційного Суду України; від 22 березня 2007 року № 828–V, № 829–V щодо призначення членів Вищої ради юстиції; від 12 квітня 2012 року № 4632–VI щодо призначення Голови Рахункової палати; від 24 квітня 2012 року № 4660–VI щодо призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ